

Sanata Gönül Verenler

Op.Dr. Hilmi OR: Günaydın. Haberleştiğim herkesin "günü aydın" olsun isterim.

ACME: Günaydın

Op.Dr. Hilmi OR: (Çülerek) Evet, yüzümüzde bir gülümseme ile başladık, böyle de devam etsin..." İçten bir gülümseme iletişimi artırır, ciddi işleri daha kolay yapmayı, olası problemleri beraberce daha kolay aşmayı, hatta problem haline gelmeden halletmeyi sağlar.

ACME: Biz soru sormadan siz konuşmayı yönlendirdiniz bile..

Op.Dr. Hilmi OR: İsterseniz oyunu bu sefer tersten oynayalım. Böylece sadece sizin söyletmek istedikleriniz değil de, arada benim söylemek istediklerim de olsun bu söyleşide.

ACME: Çok güzel bu kez bizim için de bir değişiklik olacak böylece, buyrun lütfen...

Op.Dr. Hilmi OR: Çülümsemek, gülmek, mutlu olmak... Yaşamda mutlu olmak insan olarak yaşamamızın hedefi diye düşünüyorum. Toplum olarak mutlu olmak ise, ayrı bir sanat. O sanatı başaran iki yerde olma şansım oldu. Tayland ve Bali. Tayland'ın diğer ismi "Çülümseyen insanlar ülkesi". İnsanlar tepki verirken kızamıyorlar, tepki verecekleri zaman gülümseyerek veriyorlar. Tay dilinde "hayır" kelimesi yok. "Evet değil" diye ifade ediyorlar. Bu durum beni çok etkiledi. Benzer bir tarzı sadece Bali'de gördüm. Bunun üzerine "insanlar toplum olarak nasıl mutlu olur?" sorusunun cevabını araştırmaya başladım. İngiltere'de yapılmış bir araştırmaya göre birey değil- toplumun mutlu olması için üç temel ihtiyacın doğal olarak karşılanmış olması gerekiyormuş: Yeme-içme, barınma, ısınma. Bu faktörler doğal yollardan karşılanınca, toplumun mutlu olması için temel faktörler karşılanmış oluyor.

Burada hemen başka bir ko-

Op. Dr. Hilmi OR
Serbest Göz Hekimi

nuya geçmek isterim. Mesleki mutluluk tıp mesleğinde deontoloji içinde, deontolojik olarak yaşamak demektir. Ben DAAD kurumunun bursu ile Almanya'da tıp eğitimi aldım. Birinci sınıfta ilk derse girdiğimizde hocamız üniversitenin o zamanki rektör yardımcısı idi. Sözüne "Sevgili Meslektaşlarım" diyerek başladı. Mesleki açılardan ödün vermeyen, ama bilgi ve dayanışmayı ön planda tutan bir tıp eğitiminden sonra 6 sene sonra tıbbiyenin son sınavında üç internlik dönemi hocamız bizleri "Bu sınavdan sonra kimseye bir şey sormayacaksınız, bu sınavda cevabını bilmediğiniz sorular olursa, size onları cevaplayarak mezun edeceğiz" dediler.

ACME: Mesleki olarak hangi noktalardan geçtiniz?

Op.Dr. Hilmi OR: Türkiye'ye döndükten sonra ihtisas, askerlik ve mecburi hizmet dönemlerinden sonra, çeşitli özel hastanelerde çalıştım. 16 senedir muayenehanem var ve 3,5 senedir sadece muayenehanede çalışıyorum. Mesleki bilimsel derneğimiz Türk Oftalmoloji Derneği'nin Katarakt ve Refraktif Cerrahi, Kontakt Lens ve Optik, Refraksiyon ve Rehabilitasyon bilimsel birimlerinin aktif üyesiyim. Mesleğimizin hemen her branşında çalışıyor ve bilimsel çalışma yapıyorum. Bugüne kadar çoğu ilk isim olmak üzere ulusal ve uluslararası toplam 80 civarında bilimsel yayın, bilimsel tebliğ ve poster yayınladım. Mesleki bilimsel iki kitap bölümü yazdım. Üç kitap bölümü de basılmak üzere. Mesleki açıdan bana en keyif veren olay, iki senede bir yapılan ve davetli konuşmacılar dışında ortalama sadece 100 sözlü tebliğin kabul edildiği Dünya Oftalmoloji Kongresi'ne altı sene önce ilk isim olduğum tebliğimizin kabul edilmesi oldu. Bu sene de Dünya Kongresi'ne ikinci isim olduğum tebliğimiz kabul edildi.

ACME: Özel sektörde, özellikle de sadece mu-

ayenehanede bilimsel çalışma yapmakta zorlanmıyor musunuz?"

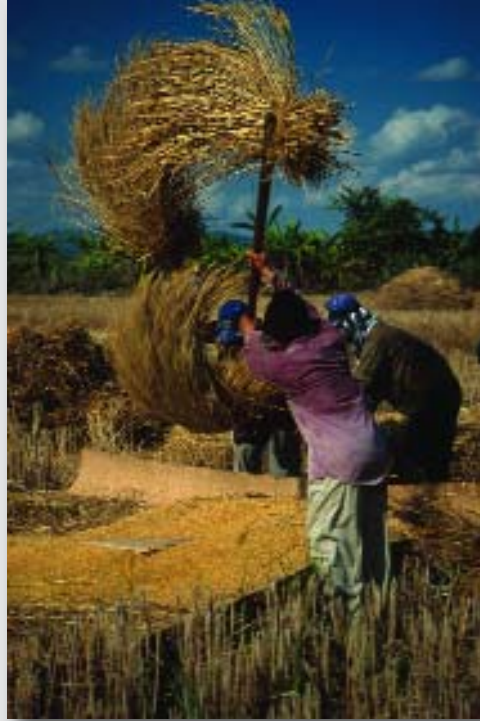
Op.Dr. Hilmi OR: "Bilimsel çalışma metotları evrenseldir. Bu metotları uygularsanız, her yerde bilimsel çalışma yapabilirsiniz. Bir bilimsel çalışmayı kaynak bulma ve okuma aşamasından, bulguları ölçme ve kaydetme aşamasına, istatistik aşamasından tartışmayı yapacak lehte ve aleyhte yayınları okuma ve yazma aşamasına kadar baştan sona yapabilecek şekilde eğitim aldı iseniz, bilimsel yayın yapmanız kolay olmaktan öte, bir keyif haline geliyor.

ACME: Paramedikal konulara geçelim tekrar... Mesleğiniz dışında keyif aldığınız konular neler? Özellikle de size bu söyleşi önerimize neden olan fotoğraflarınıza değinmenizi rica edeceğiz

Op.Dr. Hilmi OR: Hepsini yazacak kadar yerimiz olacak mı?(gülerek)

ACME: Bu ay köşemizi size ayırdık o nedenle istediğiniz kadar kullanabilirsiniz bu hakkınızı.. (gülerek)

Op.Dr. Hilmi OR: Fotoğraf hobimin başlangıcı enteresandır. İntern iken Çöz Hastalıkları Bölümü'ndeki hocamın kardeşi Yeni Zelanda'da göz hekimi olarak çalışmaktaydı. Dönüşünde kendisi fotoğraf sanatçısı olmamasına rağmen bize çektiği slaytları gösterdi. Ben o renk ihtişasına hayran kalıp "Ben slayt çekeceğim" dedim. Uzun süre maddi durumum fotoğrafı iyice öğrenip çekme

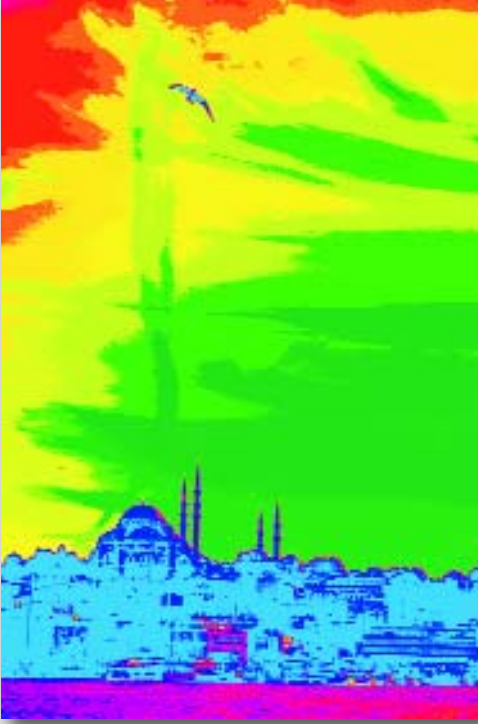
imkanı vermedi. 14 sene önce İFSAK'ta fotoğrafın temel bilgileri üzerine bir kursa katıldıktan sonra daha bilinçli çekmeye başladım. Mesleki aşırı yoğunluk nedeni ile bir süre fotoğrafa eğilemedim. Daha sonra bir yaz ayında fotoğraf konusunda okuduğum 5-6 kitap bir anda çekimlerimi ve tarzımı değiştirdi. Yarışmalarda ödül ve sergilemeler almaya

başladım. Uluslararası Fotoğraf Federasyonu FIAP'ın patronajında olan uluslararası fotoğraf yarışmalarında gereken sergileme sayısının üzerinde bir sergileme sayısına ulaştıktan sonra ülkemizde AFIAP (FIAP sanatçısı) ünvanını alan yüz kişiden biri oldum.

ACME: Bu noktadan sonra fotoğrafta başka bir şey yaptınız mı?

Op.Dr. Hilmi OR: Fotoğraf teknik ve bilgimin halen sınırlı kaldığını fark ettiğim için Stüdyo Fotoğrafı ve başka atölye çalışmalarına katıldım. Buna rağmen arzuladığım gelişmeyi sağlayamadım. Tesadüfen başka branşlarda lisans eğitimi almış olan kişilerin de fotoğrafta yüksek lisans yapabileceklerini öğrendim. Çeşitli sınav aşamalarından sonra 2005-2006 ders yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Fotoğraf Anasanat Dalı'nda Yüksek Lisans eğitimime başladım. Yüksek lisansın tez aşamasında hocalarımın da tercihi ile "Çörmedeki Fotoğraf Çizimi ile Fotoğraf Sanatındaki Işık Çiziminin Karşılaştırılması" konulu tezimi verdim.

ACME: Fotoğraf konusunda akademik eğitim de almışsınız...

Op.Dr. Hilmi OR: Bu aşamadan sonra 2007-08 ders yılında Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Fotoğraf Anasanat Dalı'nda doktora eşdeğeri olan "Sanatta Yeterlilik" programını kazandım. Şu anda ders aşamasını geçtim. Ekim ayında tez aşamasına başlayacağım.

ACME : Fotoğraftaki üretiminiz akademik şekle mi dönüşmüş oldu böylece?

Op.Dr. Hilmi OR : Fotoğrafta paylaşımın çeşitli yol ve aşamaları var. Dört bireysel, dört ortak sergi ve birçok yarışmadan sonra, şimdi yeniden bir öğrenme süreci içindeyim. Daha önce çekmediğim, çekemediğim farklı tarzlardaki fotoğraf tekniklerini akademik ortam sayesinde ülkemizin yetkin öğretim üyelerinden alma şansına kavuştum. Ders aşamalarında tabii ki öğretim üyelerinin önerdikleri şekilde çekimler yapınca, hobi olarak yapacağım çekimlere çok daha az zaman kalıyordu. Hatta belli sürelerde kalmıyordu bile. Tez aşamasında da -kabul edilirse-

Yüksek Lisans tezimde olduğu gibi mesleğim ile fotoğraftaki birikimi harmanlayan ve benzeri yapılmamış bir çalışma yapmayı planlıyorum.

ACME: Fotoğrafta bir sosyal sorumluluk projeniz olduğunu duydum. Bu projenizin içeriğini açabilir misiniz ?"

Op.Dr. Hilmi OR: Memnuniyetle.. Ülkemizde resim sergilerini gezen, kendisi resim yapmasa da resim sanatının teknik ve sanat tarihini bilen, sergideki resimleri akım olarak tanımlayabilen resim sanatı izleyicisi bir kitle var. Fotoğraf burada biraz farklı bir konumda. İnsanlar fotoğrafı yaşamlarında gördükleri vesikalik fotoğraf, anı fotoğrafı ve basın fotoğrafına göre değerlendirme eğilimindedir. Fotoğraf sergilerinde bu nedenle daha çok kendileri de fotoğraf çeken ya da fotoğraf sanatçısı olan bireyler geziyor ve "Fotoğraf sanatçısı ne kadar iyi çekmiş!" ya da "Ben aynı durumda nasıl çekirdim?"i düşünmek için sergiye katılıyorlar. Benim sosyal so-

rumluluk projem fotoğraf dışında başka herhangi bir konuda eğitim almış bireylere "fotoğraf okuma" seansları düzenlemek, kendisi fotoğrafı sanat anlamında çekmeyen bireylere sanat fotoğrafının nasıl oluştuğunu, iyi, doğru ve güzel fotoğrafın nasıl ayırt edilebileceğini göstermekten oluşuyor. Farklı tarzlarda yaptığım bu sunumda ya bilgileri bilimsel bir düzen içinde örnekleri ile anlatıyorum. Ya da gittiğim bir şehirde çektiğim fotoğrafları eleştiri tarzında sunuyorum. Bugüne kadar bu sunumu çeşitli ortamlarda altı kez sundum. 20-40 kişilik gruplarda sunumu kısmen interaktif yapıyorum, daha büyük gruplarda konferans şeklinde sunuyorum. Okuyucularınız içinde kendi gruplarına sunum yapmamı isteyenler olursa bana ulaşabilirler. Severek yaparım.

ACME: Mesleğiniz ve fotoğraf dışında başka bir şeye vaktiniz kalıyor mu?

Op.Dr. Hilmi OR: (Çülerek) Bu soru bana sık sorulan sorulardan biri... Evet başka hobilerim de var. Her ne

kadar onlara fotoğraf kadar zaman ayırmamam ve emek vermesem de, farklı konular ile ilgileniyorum.

ACME: Detaylandırabilir misiniz ?

Op.Dr. Hilmi OR: Yaşan(ıl)an felsefe, salon dansları, zeka oyunları dernek ve vakıf faaliyetleri... Ben okurken lisede felsefe dersi yoktu. Çereksiz ve sıkıcı gibi gözükken bu dersin bilim adamları için ne kadar önemli olduğunu bilimsel çalışma yapmaya başlayınca fark ettim. Sadece felsefe okumak ya da öğrenmek kişiyi sıkabilir. Pratiğe dönüşebilen, yaşamın içindeki felsefe hemen her yerde karşımızda, yanımızda, hatta içimizde. Söyleşimizin başında bahsettiğimiz, kişi ve toplumun mutluluğu da yaşanan felsefeye bağlı... Bu konu başlı başına bir sohbet değil kitap konusu olacağından, gezdiğim otantik ülkeleri görsel olarak anlatır ve sonunda otantik müzikleri eşliğinde

slayt gösterisi yaparken, her ülkenin yaşanan felsefesine de değindiğimi belirterek bu konuyu bitirelim ister-seniz...

ACME : Peki diğer hobilerinizdeki yaklaşımınızı da paylaşır mısınız ?

Op.Dr. Hilmi OR: Tabii ki... İzniniz ile okuyucularımız ile bu söyleşide sadece zeka oyunlarına değineyim. Zeka oyunları -artık- direkt olarak zekayı ölçen oyunlar değildir. Eski tip zeka oyunları daha çok "kıvrak" zekayı ön plana çıkaran çizimler, kelime oyunları v.s.'den oluşurken, şimdi daha çok belli, önceden bilinen kuralları olan oyunlardan oluşmaktadır. Önceden benzer oyunları çözmüş olanlar adaptasyon süresini aşmış olduklarından daha başarılı sonuçlar almaktadırlar. Bu nedenle de oyunların adı zeka yarışması değil, zeka oyunları yarışmasıdır. Uluslararası yarışmalarda uygulanan metot sayısal ve çizime dayanan bu tip sorulardır. Farklı ülkelerden gelen yarışmacılara söz oyunlarına dayalı sorular sormak oyunun kendisinden çok lisan bilgisine bağlı olacaktır. Böylece olası haksızlık da engellenmiş oluyor. Bugüne kadar ülkemizde iki kuruluşun yaptığı zeka oyunları yarışmalarına katıldım. Türki-

ye Beyin Takımı'nı seçen yarışmalarda iki kez, Türkiye Zeka Vakfı'nın düzenlediği yarışmalarda da iki kez ilk yüz kişi arasına girerek yarı finale kaldım. Halen de büyük bir keyifle çeşitli tarzlardaki zeka oyunlarını çözmekteyim. Günlük yaşamda alışılagelmişimizden tamamen farklı bir dünyaya götürüyor bizi bu oyunlar. Tüm toplum bireylerine de benzer oyunları çözmelerini öneriyorum.

ACME: Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Op.Dr. Hilmi OR: Bu keyifli söyleşi için teşekkür ederim. İş yaşamımızdaki başarıyı destekleyen en önemli kıstas beynimizin dinlendiği hobilerdir. Birçok uluslararası şirket artık, tatil yapmayan, hobileri olmayan kişileri-verimleri toplamda düşük kaldığı için- işe almak istemiyor. Hepimize bol keyifli hobiler ve hobi kadar keyifli bir iş yaşamı diliyorum. □